

[Ministeren for offentlige Arbejder.]
været ude for, efter at vi har faaet Erfaringer, er sikkert, og at Statsbanerne har gjort Erfaringer, som vil blive udnyttet, er lige saa sikkert. Der kan bl. a. skaffes Ventilation i Skibsrummene, og der kan skaffes Projektører paa Skibene. Radiotelegrafi er skaffet til Veje som midlertidigt Anlæg, og det kan gaa over til at blive et permanent Anlæg.

I Statsbaneadministrationen foreligger udarbejdet Planer, som snart skulde have været frem, om at indføre Radiotelegrafi paa alle Statsbanernes Færger. For Tiden findes det paa Gedser—Warnemünde-Ruten som permanent Anlæg, og jeg tror et enkelt andet Sted, men Hensigten er at faa Radiotelegrafi indført overalt. Om der maaske ogsaa kan gøres noget for i hvert Tilfælde at gøre Isbryderfærgeren „Jylland“ bedre anvendelig under svære Isforhold ved at bygge Kedelen om og gøre den større, vil blive overvejet, ligesom det vil blive overvejet, om det kan betale sig at gøre Maskinkraften deri større; men i hvert Tilfælde, Kedelanlæggets Forøgelse vil sikkert ligge indenfor de økonomiske Rammer.

Situationen er i Aar, som jeg tidligere har sagt, saa alvorlig ikke alene for de danske Statsbaners Overfart, specielt Store Bælts Overfarten, men for hele vor Skibsfart, at de Foranstaltninger, der træffes, efter min Opfattelse maa være af en saadan Art, at de kan komme hele Samfundet til gode, ikke alene Statsbaneoverfarterne, men hele vor Trafik, ogsaa den almindelige Handelsmarines Baade til gode. Nu for Tiden at udtale nogen absolut Formening om, hvad der skal gøres, vil efter min Mening være noget forhastet, ikke mindst fordi Issituationen maaske endnu ikke har naaet sin Højde og i hvert Tilfælde langt fra er forbi.

Jeg vil jo da ogsaa mene, at det ikke blot maa anses for naturligt, men ogsaa for nødvendigt at faa de Foranstaltninger, som eventuelt skal gennemføres, gennemdrøftet med de Folk, som nu arbejder i Isbrydertjeneste, i Transporttjeneste i det hele taget, og hvad enten det nu drejer sig om den almindelige Skibsfart, om Statsbanernes Overfartsforhold eller om Istjenesten. Men det lader sig absolut ikke gøre for Tiden, alene af den Grund, at de Folk jo ikke kan undværes i Øjeblikket, da man ikke kan trække dem ud af deres Tjeneste. Dertil kommer jo ogsaa, at jeg maa mene, at det vil være nødvendigt at faa undersøgt, hvorledes en Isbryder af „Isbjørn“s Type kan virke paa Store Bælt, om den eventuelt

kan anvendes til Konvojering af Færgerne. Derfor er det Hensigten saa hurtigt som muligt at faa den derved, efter at „Sampo“ er kommet herop, og efter at „Lillebjørn“ formentlig gaar i Tur igen i Dag og kan assistere de Havne, som kan hjælpes.

Der har været en rent orienterende Forhandling i Statsbanernes Generaldirektorat med mig, og der har ogsaa været et kombineret Møde i Handelsministeriet, hvor vi rent foreløbig har drøftet, hvad man særlig skulde have Opmærksomheden henvendt paa. For Statsbanernes Vedkommende er der en enkelt Overfart, som kun har rent indenrigsk Betydning, men de andre Overfarter har ikke blot indenrigsk, men ogsaa udenrigsk Betydning. Jeg er enig med Forespørgeren i, at Store Bælts Overfarten vil faa endnu større Betydning, naar Lille Bælts Broen en Gang er opført; men allerede nu er dens indenrigske og udenrigske Betydning saa stor, at en Spærring af Bælt-Overfarten i en saadan Grad, som nu er sket, ikke bør finde Sted, hvis det kan undgaaes ved overkommelige Midler; Kræfterne bør samles mere og mere om at undgaa det, der er sket i Aar.

Ogsaa de to andre Færgeoverfarter, til Sverige og til Tyskland, er af saa vital Betydning for vor udenrigske Trafik, at der ogsaa der absolut maa tages Hensyn til deres Opretholdelse. Men samtidig hermed maa der ogsaa absolut tages Hensyn til at fortsætte Skibsfarten til de Havne, som der er Mulighed for at holde Adgangen aaben til.

De Foranstaltninger, som skal træffes, maa med andre Ord være saadanne, som træffes i den almindelige Trafiks Interesse, og det har ogsaa givet sig Udslag i de orienterende Forhandlinger, som har været ført, og ogsaa i Udtalelser, som jeg nu og da i den senere Tid har faaet fra de Erhvervsfolk, som jeg har kunnet drøfte dette Spørgsmaal med.

Det foreløbige Resultat er blevet dette, at vi maa mene, at skal man gaa til Foranstaltninger i Retning af at anskaffe Isbrydermateriel, maa man anskaffe en kraftigere Isbryder af Type som „Isbjørn“, helst noget stærkere og noget bredere. Denne bør indgaa i den samlede Isbrydertjeneste med den Forret for Statsbanerne, at disse kan kræve den til Assistance i Store Bælt, naar Statsbanerne ikke mere kan overføre Færgerne. Der maa den forblive, saa længe der er Fare for, at Overførselen skal svigte, saaledes at Færgerne kan konvojerer af en saadan stærk Isbryder. I øvrigt skal den anvendes sammen med de andre Isbrydere i den almindelige Trafiks Interesse, saaledes at den